

Løven er min hyrde,
og i overflod
vokser græsset om mig
sænkende sin rod.

Her, hvor floden hviler
i sin egen seng,
lægger jeg mig også
på den grønne eng.

Selv i mine drømme
blir jeg i din favn
båret gennem skumle
kløfter i dit navn.

Og når mine fjender
pønser på min død,
lader du mig sidde
i din overflod.

Og imens du salver
mig med styrken din,
lader du mit bæger
fylde af din vin.

Når igen du tager,
hvad engang du gav,
går du selv igennem
døden til min grav.

Alle mine dage
følger du mig fast,
når jeg jorden pløjer,
og når det er høst.

Her i løvens hule
lægger du mit lig,
længe skal jeg leve
i dit Himmerig.

Lars Hougaard Clausen Efter Salme 23